

τῆς τοῦ Μουσείου τούτου κοίτιμος καὶ ἀγαθὸς ἀνὴρ Ἀχιλλεὺς Ποταλάκος.

Ὅτε τὸ πρῶτον πρὸ πολλῶν δεκατηριῶν, ὁ περίφημος γενόμενος διὰ τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ Ὀμηρικοῦ ἀρχαιολογικοῦ κλισμοῦ Ἑρρίκος Σγλίμαν, ὁ τῶσον καὶ ἐν τῷ βίῳ αὐτοῦ ἰδιόρρυθμος ἐνθεὺς λάτρης παντὸς καλλοῦς τῆς ἀρχαιότητος ἐπεσκέφθη νέος ἔτι καὶ ἀγχιμὸς τὸ Ἑθνικὸν Νομισματικὸν ἡμῶν Μουσεῖον καὶ εἶδε τὴν ἐπὶ τοῦ ἐν λόγῳ νομίσματος εἰκόνα τῆς Κλειοπάτρης, ἀνεπήδησεν ἐξ ἐνθουσιασμοῦ θεῶν, ὅτι μίαν τοιαύτην τὴν μορφήν γυναῖκα θέλει νυμφευθῆ. Ἀμέσως ἐζήτησε γὰρ τῷ θεῷ ἐκμαχεῖεν τοῦ νομίσματος, ἀνέβησε δ' εἰς τὸν καλλιτέχνην Κροῦτον τὴν εἰς φυσικὸν μέγεθος εἰς μάρμαρον μεγέθυναι τῆς ἀναλλοιώτου προτομῆς τοῦ νομίσματος, εἰς χιλιάδας δὲ ἀντιτύπων φωτογραφησῆς αὐτήν, ἀπέστειλε μετὰ ἐγκυκλίου πρὸς τὰς τέσσαρας διευθύνσεις τοῦ πικηρισμοῦ ὀρίζοντος, παρακχλῶν ὅπως, «ὅστις γνωρίζει κόρην, μάλιστα Ἑλληνίδα, ἔχουσαν τὰ αὐτὰ τῆς ἔσοικλειστου εἰκόνας χαρακτηριστικά, μοὶ ὑποδείξῃ ταύτην, ἵνα ἀμέσως τὴν νυμφευθῶ!» Ἦσαν ὅμως ἕλαίγον συνεμερίσθη ἢ οἰκουμένη τὸν ἐκ τῆς εἰκόνας μόνον (:) ἐνθουσιασμὸν τοῦ ἀνδρός, ἀποδεικνύει ἢ ὄχι ἐλιγώτερον χαρακτηριστικῆ ἀπάντησις τοῦ διατηρητάτου τῶν τότε Ἑλλήνων ἀρχαιολόγων θυμοσέφου γεραροῦ ἀνδρός Στεφάνου Κουμανούδη γράψαντος τῷ Σγλίμαν: «Κυρίε μοι, τόσον ἄσχημης γυναῖκος δὲν ἔχομεν εἰς τὴν Ἑλλάδα». Φαίνεται ὅμως, ὅτι σὺν τῷ χρόνῳ καὶ ὁ Σγλίμαν θὰ ἤλλαξε γνώμη καὶ ἰδεῶδες, διότι τὸ παρθενικόν, σεμνόν, ἑλληνικὸν ἀληθῶς καλλὸς καὶ ἡ μεγάλη διάνοια καὶ εὐρυΐα τῆς Ἀθηναίας νόρης Σοφίας Καστριώτου, τῆς κοσποῖν τῶσον ἐπιτίμου καὶ ἐν παντί ὑπερόχου μεγαλήτος, ἀληθῶς, τὸ φρόνημα καὶ τοὺς τρόπους γενόμενης κυρίως Σγλίμαν, οὐδὲν ἔχουσι τὸ κοινὸν πρὸς τὰ τῆς «διαβολογυναίκας» ἐκείνης τῆς ἀπὸ αἰῶνων τῶσον θελγυστῆς ὅσον καὶ σακνδαλιζούσης τὴν οἰκουμένην καὶ ἦς τῶν ὀργίων οἱ ἦχοι ἐτάραζαν ποτε καὶ τὴν πόλιν τῶν Πιτρῶν, τῶσον καὶ σκυτὴν θελγθεῖσαν ὑπ' αὐτῆς, ὥστε γὰρ κοσμήσῃ τὰ νομίσματα αὐτῆς διὰ τῶν εἰκόνων τῆς, ἄς νυν ἀριερωτῶ τῇ νέῃ τῶν Πιτριῶν Ἀκαδημαίᾳ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 7)βολου 1917.

I. N. ΣΒΟΡΩΝΟΣ

ΕΠΙΤΥΜΒΙΟΝ

Ἐνὸς κριτικοῦ

Εἶδε ὁ Θεὸς τίς κριτικὴς
πῶχει καταγορησάει
καὶ τὴν ἐπῆρε βοηθῶ
γὰρ τὴ Μεγάλῃ Κρίσει.

Χρ. Ἐδπ.

